

Sygn. akt I ACa 682/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 stycznia 2014 r.

Sąd Apelacyjny w Lublinie, I Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący - Sędzia	SA Zbigniew Grzywaczewski
Sędzia:	SA Ewa Lauber-Drzazga (spr.)
Sędzia:	SA Ewa Popek
Protokolant	sekr. sądowy Maciej Mazuryk

po rozpoznaniu w dniu 29 stycznia 2014 r. w Lublinie na rozprawie

sprawy z powództwa B. P.

przeciwko (...) Spółce Akcyjnej
z siedzibą w S.

o zadośćuczynienie

na skutek apelacji pozwanej od wyroku Sądu Okręgowego w Lublinie z dnia
14 sierpnia 2013 r. sygn. akt I C 145/12

I. oddała apelację;

II. zasądza od pozwanego (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w S. na rzecz powódki B. P. kwotę 1800 (tysiąc osiemset) złotych tytułem zwrotu kosztów postępowania apelacyjnego.

I ACa 682/13

UZASADNIENIE

Wyrokiem z 14 sierpnia 2013r. Sąd Okręgowy w Lublinie zasądził od pozwanego (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w S. na rzecz powódki B. P. kwotę 65.000zł tytułem zadośćuczynienia z ustawowymi odsetkami od dnia 20 lutego 2012r., w pozostałej części powództwo oddalił i orzekł o kosztach procesu.

Wyrok Sądu Okręgowego został oparty na następujących ustaleniach:

W dniu(...) pozwana ulegała wypadkowi komunikacyjnemu w wyniku którego doznała urazu wielonarządowego w postaci urazu wielomiejscowego, wielofragmentowego złamania kłykcia bocznego piszczeli lewej, rany tłuczzonej okolicy czołowej i ciemieniowej lewej. Od (...) do (...) powódka przebywała w szpitalu, gdzie (...) przeszła operację. W okresie od (...) poddawana była rehabilitacji w szpitalu, a od (...) w sanatorium.

Powódka w chwili wypadku miała (...)lat, mieszkała z mężem i małoletnim synem. Była osobą zdrową, sprawną i bardzo aktywną.

Studiowała na Wydziale (...), prowadziła własną działalność gospodarczą, którą po wypadku musiała zawiesić, a egzaminy na studiach przełożyć, co spowodowało utratę stypendium.

Z uwagi na odniesione obrażenia kończyny dolnej powódka ma ograniczoną zdolność w zakresie wykonywania cięższych prac domowych związanych z dźwiganiem ciężarów, długotrwałym chodzeniem. Rokowania na przyszłość nieodległą (kilka lat) są pomyślne, natomiast na dalszą przyszłość ostrożne lub wręcz niepomyślne, bo trzeba liczyć się z przedwczesnym rozwojem zmian zwyrodnieniowych, mimo obecnego dobrego wyniku;

Skutkiem wypadku jest także blizna na czole długości ok. 7 cm i szerokości 2-3mm, zapadnięta, wyraźnie widoczna, która nie będzie ulegać samoistnym zmianom, podobnie blizna na lewym kolanie długości około 13cm.

W wyniku wypadku u powódki wystąpiły i występują obecnie zaburzenia lękowo-depresyjne o charakterze adaptacyjnym.

Pozwany ubezpieczyciel wypłacił powódce przed sporem tytułem zadośćuczynienia łącznie 15.000zł.

W tym stanie faktycznym Sąd Okręgowy uznał, iż odpowiednie zadośćuczynienie należne powódce na podstawie art. 445 § 1 kc stanowi kwota 80.000zł, którą pomniejszył o wypłaconej powódce przez pozwanego 15.000zł.

Od tego wyroku w części zasądzonej zadośćuczynienie ponad 25.000zł, pozwany złożył apelację zarzucając:

- naruszenie art. 445 § 1 w zw. z art. 444 § 1 kc, art. 6 kc i art. 362 kc;

- błąd w ustaleniach faktycznych poprzez pominięcie, że powódka przed wypadkiem w dniu (...) doznała złamania kości ogonowej wskutek upadku ze schodów, co również wiązało się z dolegliwościami bólowymi, za co pozwany nie ponosi odpowiedzialności oraz, że rokowania powódki na przyszłość są pozytywne i powódka rokuje dalszą poprawę stanu zdrowia.

Wskazując na powyższe pozwany wnosił o zmianę zaskarżonego wyroku i zasądzenie na rzecz powódki kwoty 25.000zł i oddalenie powództwa w pozostałym zakresie oraz zmianę rozstrzygnięcia o kosztach zgodnie z zasadą stosunkowego rozdzielenia.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Apelacja jest niezasadna.

Przyjęte przez Sąd Okręgowy zadośćuczynienie w kwocie 80.000zł nie może być uznane w okolicznościach niniejszej sprawy za rażąco zawyżone.

Szkoda powódki nie polega jedynie na doznaniu trwałego uszczerbku na zdrowiu, który ustalono na 16%. Konsekwencją wypadku były także doznane przez powódkę cierpienia zarówno fizyczne jak i psychiczne, konieczność zmiany jej planów życiowych, przełożenie egzaminów na studiach, zawieszenie działalności gospodarczej, duże widoczne blizny na czole i kolanie, które wbrew stanowisku skarżącego, stanowią duży problem dla osoby młodej, jaką jest powódka i powodują nie tylko dyskomfort psychiczny ale również poczucie niższej wartości, brak wiary we własne możliwości.

Pomyślne rokowania na przyszłość dotyczą jedynie przyszłości nieodległej (kilka lat), natomiast na dalszą przyszłość są ostrożne lub wręcz niepomyślne, bo trzeba liczyć się z przedwczesnym rozwojem zmian zwyrodnieniowych, mimo obecnego dobrego wyniku.

Sąd Okręgowy określając wysokość należnego powódce zadośćuczynienia brał pod uwagę tylko następstwa związane z wypadkiem z (...). Dolegliwości bólowe związane z upadkiem powódki ze schodów i złamaniem kości ogonowej nie miały na to żadnego wpływu. Należy również zauważyć, iż powódkę czeka kolejna operacja, albowiem w przyszłości konieczne będzie usunięcie materiału zespalającego co spowoduje dodatkowe cierpienia i wyłączenie powódki z aktywności życiowej na okres około 6 tygodni.

Wyroki jakie zapadły w podobnych sprawach, na które powołuje się pozwany, nie mogą mieć bezpośredniego przełożenia na niniejszy proces. Sąd ustalając wysokość zadośćuczynienia bierze pod uwagę okoliczności konkretnej sprawy, które jakkolwiek mogą być podobne do występujących w innych sprawach, ale nigdy nie są takie same.

Z tych względów i na podstawie art. 385 kpc i art. 108 § 1 kpc Sąd Apelacyjny orzekł jak w sentencji.